

Sant Cristòfol de Fogars

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sant Cristòfol
Emplaçament Cal prendre el trencall que surt després del revolt al PK 12 de la carretera BV-5114.
Alçada: 614

Coordenades:

Latitud: 41.73513
Longitud: 2.45378
UTM Est (X): 454576
UTM Nord (Y): 4620513

Classificació

Número de fitxa 08081 - 48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern
Segle XV-XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Fogars de Montclús.
Número inventari Sí, IPA: 28761
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dj., 14/04/2011 - 02:00

revisió:**Data de la darrera revisió:** dl., 29/05/2023 - 11:55

Descripció

Sant Cristòfol de Fogars és un edifici d'una sola nau. La coberta és amb volta de canó, l'absis és semicircular orientat al nord, i té dues capelles laterals amb ogives que li donen planta de creu. A sota el cor, cobert també amb nerviacions, hi ha una clau de volta amb un anagrama de Jesús i la data 1639. El temple correspon a la fi del segle XIV o inicis del segle XVII, tot i que és d'origen romànic. L'aparell de l'absis presenta filades de carreus de dimensions irregulars, així com dues espitlleres no originals. El fet que l'arrencada de l'absis no es diferenciï clarament respecte a la nau, permet deduir que l'edifici actual es va capgirar amb una orientació transversal a l'edifici primitiu romànic. De la primitiva església només es conserva part de l'antiga portalada romànica de marbre, amortitzada com a muntants de la finestra de la sagristia. Els murs de l'església són de carreus rejuntat amb morter de calç. El campanar, situat a l'angle sud-oest, és esvelt i de planta quadrada, amb murs de paredat carrejat i pedres cantoneres, amb obertures d'arc de mig punt als quatre costats, doble al costat sud; és coronat amb una coberta amb teulada piramidal.

Observacions:

Inventari Patrimoni Construït del Montseny: 08081146.

Història

El lloc o terme de Felgars o Falgars, dintre la demarcació del Castell de les Agudes, s'esmenta des dels anys 1066 i 1082, a la primitiva documentació de Sant Marçal de Montseny. Fou l'any 1144 quan es va consagrar una nova església a Sant Cristòfol, que era la parròquia que satisfedia les necessitats religioses a tota una sèrie de masies disperses pel voltant. L'any 1413 la parròquia tenia només 10 famílies i ja a l'any 1421 només 13 famílies, fet pel qual va ser unida com a filial a l'església de sant Martí de Mosqueroles l'any 1452. L'any 1508 fou ampliada amb dues capelles cobertes amb volta de creueria, l'una avançat el segle XVI i l'altra el 1639, època en què es capgiraria o modificaria també tota l'estructura romànica llevat de l'absis.

Bibliografia

- AA.DD. (1991). Catalunya Romànica, vol. XVIII. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana. - AJUNTAMENT DE FOGARS DE MONTCLÚS (1992) Catàleg d'edificis i conjunts històrics i monumentals de les Normes Subsidiàries. Fogars de Montclús. - CASTELLS, J.; COMAS, P. (1994) Esglésies i ermites del Montseny i el seu entorn. Cardedeu: Casal de Cultura Dr. Daurella (Museu-Arxiu Tomàs Balvey), p.72-73. - GAVÍN I BARCELÓ, J.M^a. (1990). Vallès Oriental. Inventari d'Esglésies. Arxiu Gavín. Vol. 23. Barcelona: Pòrtic, p. 51-55. - GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1982). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Fogars de Montclús). - MARTI BONET, J.M. (1981) Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vol. 1. Vallès Oriental. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona : Akribos, p.79-85. - OTPAT- Oficina Tècnica de Planificació i Anàlisi Territorial (2008) Inventari del patrimoni construït. Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc del Montseny. Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals i Diputació de Girona. - VALL, R.; MASVIDAL, A. (1983) El romànic del Vallès. Sabadell: AUSA, p.46.

